

ท่านประมุข
เป็นยังงี้บ้าง!

ไม่เป็นไร
เมื่อครู๋โชคดีที่ได้เจ้า
ช่วยเอาไว้

ฮึด

เมื่อกลิ่นเหม็นฉุนจางลง
ทุกคนเลยเข้าไปดู

ว่างเปล่า?

นี่ก็ว่างเปล่า?

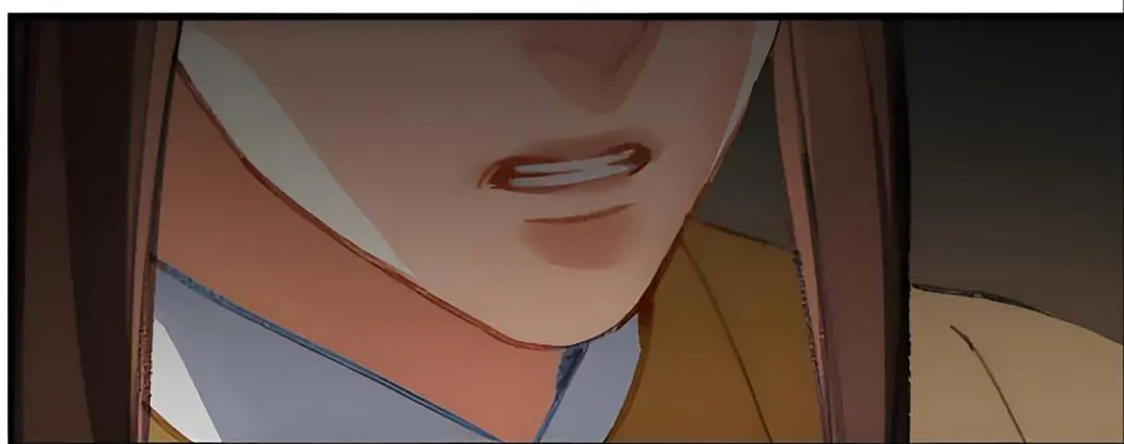
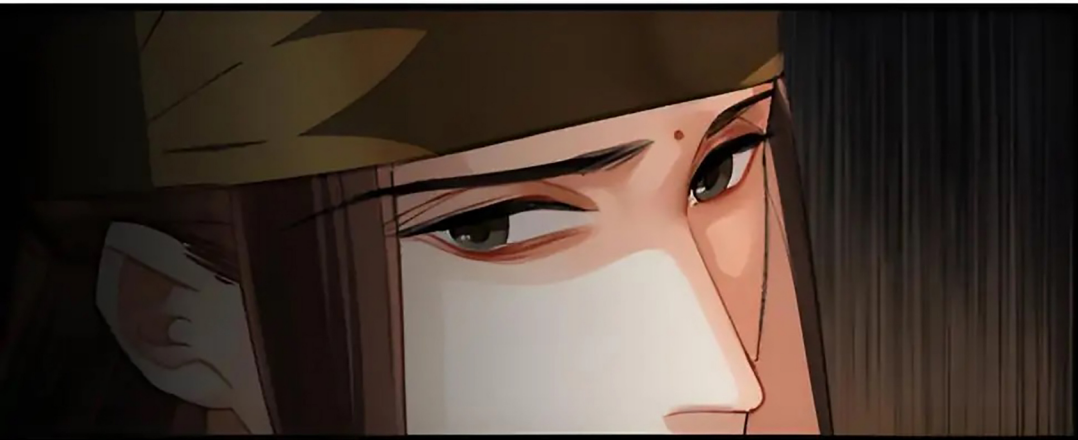
นี่เจ้ากำลัง
ขุดหาอะไรกันแน่น?

เป็นไปได้ยังไง?

เงี๊ยะ

เจ้าอู่จวิน
ท่านเข้าใจประมุขจีน
ผิดแล้วครั้งนี้

เขาไม่ได้เป็นคนฝัง
ของที่อยู่ในนี้หรอก

หรือ
ต่อให้เขาฝังไว้จริง
ตอนนี้ก็คงจะถูกสลบ
ออกไปแล้ว

เว่ยอู่เซี่ยน!
ฝีมือเจ้า
ใช่หรือไม่?!

ข้าพูดแบบไม่ถ่อมตัว
เลยแล้วกันนะ

แต่ถ้าหาก
เป็นฝีมือของข้า
เกรงว่าประมุขของเจ้าคง
ไม่ได้มีแผลแค่ที่แขน
อย่างเดียวแน่

ประมุขจีน
เจ้ายังจำ...

จดหมายที่ฉันซู่ให้เจ้า
ที่หอจินหลินได้หรือไม่?

ผู้ที่เอาเรื่องงามหน้า
ของเจ้าไปบอกฉันทู๊ดคือปี่เฉ่า
สาวใช้คนก่อนของซูหยินฉิน

นางกับแม่นางชื่อชื่อ
ยังไปที่ตระกูลเจียงแห่งอ้วนเม้ง
ด้วยกัน เพื่อเปิดโปงความลับ
ของเจ้าต่อหน้าทุกคน

เจ้าคิดว่า
จะไม่มีคนคอยหนุนหลัง
พวกนางงั้นหรือ?

ท่านประมุข
ดินพวกนี้เหมือนเคย
ถูกขุดมาก่อน

มีคนเข้ามา
จากอีกทางขอบรับ!

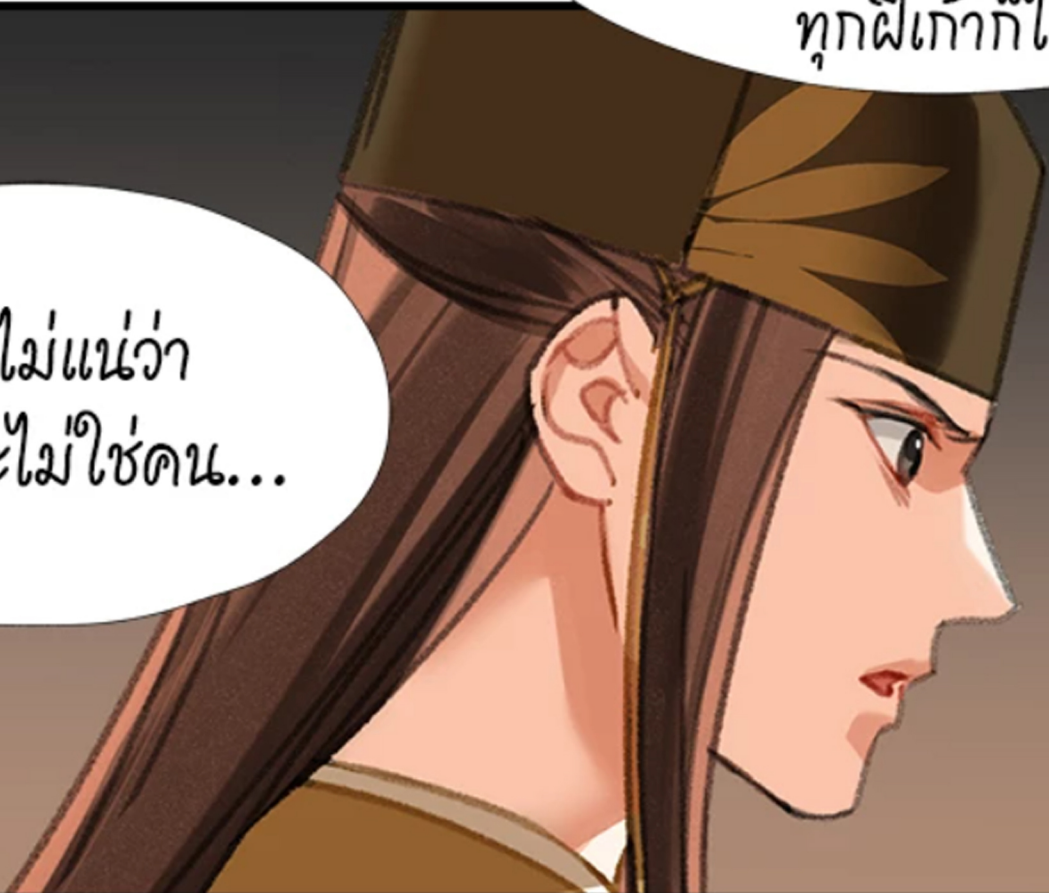
ประมุขจีน
เจ้าเคยคิดบ้างไหม

ว่าคืนนี้
เจ้าอาจจะเป็นตกแทน
แต่ข้างหลังเจ้ายังมีนกขมิ้น
อยู่หนึ่งตัว

คนที่จับตามองเจ้า
มาตลอด ณ เวลานี้

ไม่แน่ว่าเขาอาจจะ
หลบอยู่ที่มุมใดมุมหนึ่ง
และแอบมองตามเจ้า
ทุกฝั่ก็ทำได้

ไม่สิ ไม่แน่ว่า
เขาอาจจะไม่ใช่คน...

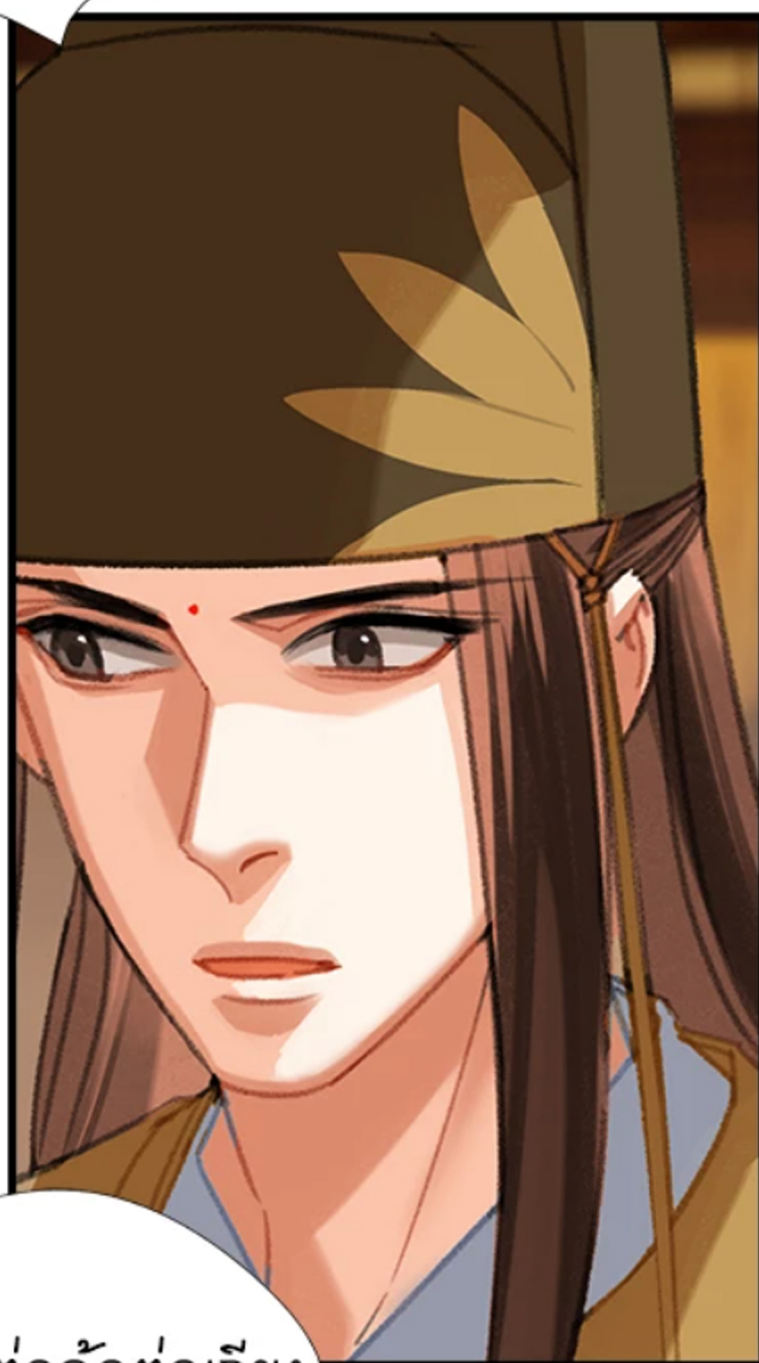

เว่ยอู่เซี่ยน

เจ้าหยุด
พูดจามขวัณ
พวกเราได้แล้ว

.....

อย่าไปต่อล้อต่อเถียง
ให้เปลืองแรงเลย

ที่นี่ไม่เหมาะ
ที่จะอยู่นานๆ เจ้า
รักษาแผลซะ

รอข้า
ถอนพิษได้เมื่อไหร่
ให้รวบรวมคนที่ยัง
เหลืออยู่ แล้วออก
เดินทางทันที

ขอรับ!

เจ้าชูเช่อ
ทำตัวปลิ้นปล้อนกับ
ผู้อื่นไปเรื่อย กับหลานจ้าน
ยิ่งไปกว่านั้นใหญ่

เคารพ

แต่จินกวงเหยา
อยู่คนเดียว

